

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

Bekering van de apostel Paulus

Handelingen der Apostelen 22, 3-16 • Eerste Brief aan de Korintiërs 7, 29-31 • Marcus 16, 15-18

Van Saulos naar Paulus

SAULOS was een sterke man, rechtgeaard, consequent. Hij reed dus op een paard, symbool van macht. Een man van de Wet. Niet enkel voor anderen, maar ook in zijn eigen leven. Een oprechte Farizeeër (dat woord is helemaal niet negatief). Hij stond voor het joodse geloof. Hij wilde de joodse Wet vervullen tot in de kleinste details. En hij dacht dat hij dat kon, met heel veel wilskracht. Maar toch steekt ergens een angeltje. Hoe volmaakter hij wil zijn, hoe meer onvolmaaktheid hij ontdekt, vooral bij zichzelf. Zijn hele leven is wettisch. De ene helft van de dingen zijn slecht en dus verboden. De andere helft van zijn leven bestaat uit goede dingen en die zijn dan verplicht. Een leven verscheurd tussen verbod en plicht. En Saulos haalt het niet. De meeste van zijn collega's worden hard voor zichzelf en bijna steeds nog harder voor andere mensen. Iedere mens die 'anders' leeft, is een ergernis. En ook een bron van verleiding. Ten slotte kan Saulos niet verder om met het verpletterende besef van eigen onvolmaaktheid.

Dan resten er twee uitwegen: de façade stutten of van je paard vallen. De meeste Farizeeën willen de façade rechthouden. Uiterlijk trachten ze volmaakt te zijn. Ze gaan door met anderen terecht te wijzen, maar binnenin is het een moordkuil van schuld. Zo maakt de façade zich los van het innerlijke. „Mijn hele leven is één leugen.” Zoals sommige wijnkastelen in Frankrijk: prachtig gestutte façades, maar blikken loodsen erachter, zo beschreef de vader van het existentialisme, Sören Kierkegaard (1813-1855), het al.

Met Saulos verloopt het anders. Bij de christenen, die hij vervolgt – die vrijdenkers in het spoor van Jezus van Nazaret – hoort hij iets over de 'vrijheid van de kinderen Gods'. Men vertelt hem hoe Jezus tot zijn leerlingen zei dat ze niet bang hoefden te zijn. Hij hoort Jezus' parabels over de vogels in de lucht en de bloemen op het veld: „Werp al je zorgen op de Heer. Hij draagt zorg.” Saulos hoort van de Geest, van de Adem Gods, die zorgeloos waait waar hij wil.

Vol ijver is Saulos nu op weg over de Golan naar Damascus om de volgelingen van Jezus te treffen. Maar juist daar, onderweg, ontmoet hij Jezus. Saulos slaat van zijn paard op de grond. Van zijn paard... Het paard van de machtige mens. De beloofde Messias zou geen paardrijden, zeiden de profeten. Hij zou op een ezel de stad binnenkomen. Saulos valt blind op de grond.

Versplinterde levensvisie.

Hij wordt opgeraapt door christenen, zijn aartsvijanden. Kan het erger? Ze verzorgen hem en Jezus komt ter sprake (tot spreken, *zur Sprache*). Saulos hoort er over: „Je wordt genezen, je wordt verlost.” En zo wordt hij Paulus in plaats van Saulos. Ironie of genade, *paulus* betekent in het Latijn klein, zwak. Zijn hele leven is van richting veranderd. „Alleen God is volmaakt.” Hoe had die zin hem niet uitgedaagd om op te klimmen tot goddelijke volmaaktheid? Nu begrijpt hij die uitdrukking helemaal andersom: „Alleen God is volmaakt. Een mens is niet volmaakt en kan dat ook niet zijn, hoe hij ook probeert. De heiligheid is louter geschenk.” Nu beseft Paulus wat vrijheid is en wat vreugde kan zijn. Hij beseft wat beminnen is, nadat hij zich eindelijk 'liet' beminnen.

„De wet diende als opvoedster”, schrijft Paulus in zijn Brief aan de Galaten (3, 24). Inderdaad, God leidde hem in de impasse van de wet-op-eigen-kracht. Met Bretellen van wilskracht. Hij moest ten einde krachten komen om dit te kunnen inzien: dat een mens slechts gered wordt door geloof, door overgave en door zich toe te vertrouwen. Toen hij nog Saulos was, kon hij de hele wereld netjes opdelen in goeden en kwaden. Nu hij Paulus geworden is, zijn al die grenzen opgeheven. „Er zijn geen grenzen meer tussen joden en Grieken, tussen mannen en vrouwen, tussen slaven en vrije mensen” (Galaten 3, 28).

Saulos was eenzaam, verheven boven de anderen. Paulus is niet meer alleen. Hij staat tussen de mensen. De angst voerde Saulos tot aan de rand van de verbetering. Daar is Saulos gevallen, in de armen van de kleinen, die hij vervolgde. Via hen heeft hij zijn diepste 'ik', Paulus, ontvangen. „Op mijn zwakke plekken kan God mij eindelijk raken. Waar ik zwak ben, kan God eindelijk bij en daar word ik Gods sterkte.” Tweede Brief aan de christenen van Korinte 12, 9-10: „Kracht wordt zichtbaar in zwakheid. In mijn zwakheid ben ik sterk.”

KRIS DEPOORTERE

BEKERING VAN DE APOSTEL PAULUS **25 januari 2009**

Eerste lezing *Handelingen der Apostelen 22, 3-16*

De apostel Paulus zei: „Ik ben een jood, geboren in Tarsus in Cilicië, maar ik ben hier in de stad opgevoed en onderwezen aan de voeten van Gamaliël, stipt volgens de wet van de vaders. Ik had net zo'n ijver voor God als u vandaag hebt getoond. Ik heb deze weg tot de dood toe vervolgd, mannen en vrouwen heb ik opgepakt en in de gevangenis gezet, zoals de hogepriester en het hele college van oudsten kunnen bevestigen. Ik kreeg zelfs brieven van hen mee voor de broeders in Damascus om ook daar mensen gevangen te nemen en hen ter bestraffing over te brengen naar Jeruzalem.”

„Maar wat gebeurde er? Ik was op weg en naderde Damascus al, toen mij, rond het middaguur, plotseling een fel licht uit de hemel omstraalde. Ik viel op de grond en hoorde een stem tegen mij zeggen: 'Saul, Saul, waarom vervolgt je Mij?' Ik antwoordde: 'Wie bent U dan, Heer?' En Hij zei tegen mij: 'Ik ben Jezus de Nazoreeër, die jij vervolgt'.”

„Mijn metgezellen zagen wel het licht, maar hoorden niet de stem van degene die tegen mij sprak. Ik zei: 'Wat moet ik doen, Heer?' Toen zei de Heer tegen mij: 'Sta op en ga naar Damascus; daar zult gij precies worden gezegd wat u te doen staat.' Maar omdat ik door dat felle licht niet meer kon zien, namen mijn metgezellen mij aan de hand mee naar Damascus.”

„Een zekere Ananias, een vroom en wetsgetrouw man, die goed bekend stond bij alle joden daar, kwam naar me toe, ging voor me staan en zei: 'Saul, broeder, kijk me aan.' Op datzelfde ogenblik zag ik hem. Hij zei: 'De God van onze vaders heeft u aangewezen om zijn wil te leren kennen, de rechtvaardige te zien en zijn eigen stem te horen, want gij zult voor Hem bij alle mensen getuige zijn van wat ge hebt gezien en gehoord. Wat aarzelt ge nu nog? Roep zijn naam aan, laat u dopen en was uw zonden af.'”

Tweede lezing *Eerste Brief aan de Korintiërs 7, 29-31*

Broeders en zusters,

De tijd is kort geworden. Laten daarom zij die een vrouw hebben, zijn als hadden zij ze niet; zij die wenen als weenden zij niet; zij die zich verheugen als waren zij niet verheugd; zij die kopen als werden zij geen eigenaar. Kortom zij die met het aardse omgaan, moeten er niet in opgaan; want de wereld die wij zien gaat voorbij.

Evangelie *Marcus 16, 15-18*

In die tijd toen Jezus aan de elf verscheen, sprak Hij tot hen:

„Gaat uit over de hele wereld en verkondigt het evangelie aan heel de schepping. Wie gelooft en gedoopt is, zal gered worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden. En deze tekenen zullen de gelovigen vergezellen: in mijn Naam zullen ze duivels uitdrijven, nieuwe talen spreken, slangen opnemen; zelfs als ze dodelijk vergif drinken, zal het hun geen kwaad doen; en als ze aan zieken de handen opleggen, zullen dezen genezen zijn.”